

ført til et ganske overvældende Forbrug. Man har endog Fortællinger om, at visse Slags Medicin egner sig udmærket til at komme i Sødsuppe. Det har jeg hørt en fremragende Sygekasseformand fortælle i et Foredrag paa et Sygekassemøde.

Sygekasseloven er, som det vist allerede er sagt af en af de foregaaende Talere, maaske den populæreste af de sociale Love. Personlig har jeg haft overordentlig Interesse for denne Lov lige fra den Dag, den fremkom. Jeg har selv siddet i Bestyrelsen for en Sygekasse gennem mange Aar og været Formand for den. Men man maa ikke af bare Velvillie for Sygekasserne, saaledes som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds — og jeg kan maaske tage det ærede 18de tingvalgte Medlem (Johanne Rambusch) med —, ræsonnere som saa, at alle de Penge, der gives ud, er givet vel ud, naar de blot gaar ind i Sygekassernes Kasse. Nej, det kommer dog ikke alene an paa, at Pengene gives ud, men ogsaa paa, at de ikke ødsles bort, at de gives fornuftigt ud. Og de store Tilskud bør ikke give Anledning til urimelig Fortjeneste for dem, der staar i Sygekassernes Tjeneste, og dem, der skal udføre Sygekassernes Arbejde. Paa et Tidspunkt da mange Skatteydere ikke ved, hvorfra de skal tage Pengene, kan det ikke nytte noget at tale om de ubemidlede, som faar af de sociale Love, og de bemidlede, som skal betale dem. Thi Forholdet er i mange Tilfælde lige ved at blive vendt om til det modsatte.

Jeg tror, at det under denne Debat om Spørgsmaalet om Nedsættelse af Tilskuddet til Sygekasserne, uden at man gør dem Skade — thi jeg vil meget nødig være med til at skade Sygekasserne —, kan være ganske nyttigt at kaste et lille Tilbageblik paa Sygekasseloven i de forskellige Former, den har haft siden den første Lov af 12. April af 1892. Det er blevet sagt i det andet høje Ting, og jeg hørte, at det blev gentaget af det ærede 18de tingvalgte Medlem, for øvrigt vist ogsaa af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds, at nu vilde Loven blive reduceret til at blive — jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt: lig den første Sygekasselov, der blev givet under Ministeriet Estrup, eller det muligvis var, at den blev endnu daarligere, end denne var. Jeg skal da minde om, at de Ydelser, Sygekasserne den Gang gav deres Medlemmer, var langt mere begrænsede end det, man er kommet til senere. Den Gang gav Sygekasserne Læge, Hospital og Dagpenge. Jeg kan tilføje, at ved den

første Sygekasselov var der stillet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed for Sygekasserne som Statstilskud, hvilket Beløb skulde fordeles mellem dem med indtil 2 Kr. pr. Medlem og indtil $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget. Ved Sygekasseloven af 10. Maj 1915 slog man fast, at Statskassen skulde yde 2 Kr. pr. Medlem plus $\frac{1}{4}$ af Kassens Udgifter til Læge, Hospital, Dagpenge og Barselhjælp, hvortil man nu udvidede Kassens Ydelser. Men man satte alligevel en Grænse for Statens Ydelse, idet denne ikke maatte overstige i alt pr. Medlem indenfor de forskellige Sygekasser: 4 Kr. 66 Ø. i København, Frederiksberg og Omegn, 4 Kr. 15 Ø. i Købstæderne og 3 Kr. 65 Ø. paa Landet. Der var ligeledes en Grænse for Ydelse af Dagpenge, idet disse ikke maatte overstige de $\frac{4}{5}$ af Arbejdslønnen og i hvert Fald ikke gaa over 3 Kr. pr. Dag. For Øjeblikket kan de stige til 6 Kr. pr. Dag. Jeg ved dog meget godt, at de øverste Sætsler paa 5 og 6 Kr. kun benyttes i meget ringe Grad. Der blev endvidere i denne Lov slaaet fast, at Kassen kun maatte udrede $\frac{3}{4}$ til Medicin, og Sygehjælpen blev fastsat til at maatte være et Minimum af 13 Uger og et Maksimum af 60 Uger i 3 Aar; som bekendt er dette Maksimum senere udvidet. Løven gjaldt i det store og hele til den Revision i 1921, der kom frem i Forbindelse med Invalideloven, men i Mellemtiden skete der dette, at de Maksimalgrænser, der var sat for Statens Ydelse til Kasserne, 1917 blev strøget for Aarene 1917 og 1918, og ved Lov Nr. 324 af 10. Juni 1919 ophævede man fuldstændig Maksimalgrænsen fra 1. Januar 1919.

Det store Udslag, den store Forandring i Sygekasseloven skete imidlertid først ved Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921. Ved denne blev der givet forøget Adgang til Kasserne, idet Adgangen skulde gælde fra det 14de til det 40de Aar; Statstilskuddet pr. Medlem blev forhøjet fra 2 til 3 Kr. — ærede Medlemmer ser altsaa, at disse 3 Kr.s Statstilskud er ikke saa mange Aar gammelt — plus $\frac{1}{4}$ af Udgiften til Læge, Hospital, Dagpenge, Barselhjælp og Medicin; endvidere blev der i denne Lov optaget Tilskud til Tandpleje, Hjemmesygepleje og Rekonvalescenthjem. Ja, det er alt sammen udmærket gode Ting, som vi altsaa mente vi havde Raad til at overkomme den Gang, da Pengene flød saa rigeligt, i 1921, og da Kronen var saa lille. Men som man ser: der er en himmelvid Forskel paa den Sygekasselov, vi har i Dag,